

κάπιθυμιάματα, *crase poét. p.* καὶ ἐπιθυμιάματα.
 κάπιθωῶζω, *crase poét. p.* καὶ ἐπιθωῶζω.
 κάπικηρέμασι, *crase poét. p.* καὶ ἐπικηρέμασι.
 κάπικινδύνας, *crase poét. p.* καὶ ἐπικινδύνας.
 κάπικουρίας, *crase poét. p.* καὶ ἐπικουρίας.
 κάπικωνῶσαι *et* κάπικωνῶ, *crases poét. p.* καὶ ἐπικωνῶσαι, καὶ ἐπικωνῶ.
 κάπιληπτος, *crase poét. p.* καὶ ἐπιληπτος.
 κάπιμομφα, *crase poét. p.* καὶ ἐπιμομφα.
 κάπιπείσομαι, *crase poét. p.* καὶ ἐπιπείσομαι.
 κάπιστημος, *crase poét. p.* καὶ ἐπιστημος.
 κάπιστρατεύειν, *crase poét. p.* καὶ ἐπιστρατεύειν.
 κάπιτηδέειν, *crase poét. p.* καὶ ἐπιτηδέειν.
 κάπιτίμια, *crase poét. p.* καὶ ἐπιτίμια.
 κάπιτυμβίους, *crase poét. p.* καὶ ἐπιτυμβίους.
 Καπιτώλιον, *ou* (τὸ) le Capitole, *place de Rome* (*lat.* Capitolium).
 καπιτώλιος, *α, ου,* du Capitole, Capitolin; τὰ Καπιτώλια, les jeux Capitolins [Καπιτώλιον].
 κάπιχωρίσις, *crase poét. p.* καὶ ἐπιχωρίσις.
 καπιναῶ-ῶ, exhaler de la fumée, fumer [καπνός].
 καπνίζω (*f. -ίσω, att. -ιῶ, pf. κεκάνικα*) faire de la fumée, allumer du feu [καπνός].
 καπνοδόκη, *ης (ἡ) trou par où s'échappe la fumée* [x. δέχομαι].
 καπνο-κίθης, *ἡς, ἄς,* qui a la couleur (*propr.* l'apparence) de la fumée [x. εἶδος].
 καπνός, *οὔ (ὁ) vapeur, fumée; fig. καπνοῦ σκιά,* SOPH. une ombre de fumée; *au pl. γραμματῶν καπνοί,* EUR. savantes niaiseries [*p. *x*καπνός de la R. Κφαπ, fumer, *cf.* vapor].
 καπνώδης, *ης, ἄς,* fumeux, de couleur fumeuse, sombre [x. -ωδης].
 κάπῶ, *crase poét. p.* καὶ ἀπό.
 κάποδύρασθαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποδύρασθαι.
 κάποδύρομαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποδύρομαι.
 κάποθναύμασι, *crase poét. p.* καὶ ἀποθναύμασι.
 κάποθραύει, *crase poét. p.* καὶ ἀποθραύει.
 κάποκλαύσασθαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποκλαύσασθαι.
 κάπολακτίσασα, *crase poét. p.* καὶ ἀπολακτίσασα.
 κάπολούξω, *crase poét. p.* καὶ ἀπολούξω.
 κάπόλωλα, *crase poét. p.* καὶ ἀπόλωλα.
 κάπονείδιστον, *crase poét. p.* καὶ ἀπονείδιστον.
 κάπονοσφίσι, *crase poét. p.* καὶ ἀπονοσφίσι.
 κάπῶν, *crase poét. p.* καὶ ἀπῶν.
 κάπόπληκτος, κάποπλήσσομαι, *crases poét. p.* καὶ ἀπόπληκτος, καὶ ἀποπλήσσομαι.
 κάποστήσομαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποστήσομαι.
 κάποσφζοντας *ou* κάποσώσοντας, *crase poét. p.* καὶ ἀποσφζοντας *ou* ἀποσώσοντας.
 κάποτρέπομαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποτρέπομαι.
 κάπόφημι, *crase poét. p.* καὶ ἀπόφημι.
 κάποφθίνει, *crase poét. p.* καὶ ἀποφθίνει.
 κάποφράγγυσαι, *crase poét. p.* καὶ ἀποφράγγυσαι.
 Καππαδόκης, *ου (ὁ) habitant de la Cappadoce, Cappadocien* [*cf. les suiv.*].
 Καππαδοκία, *ας, ἰον. -ιη, ἡς (ἡ) la Cappa-*

doce, *contrée de l'Asie Mineure* [*cf. le préc.*].
 Καππαδοξ (ὁ) de Cappadoce, Cappadocien [*v. les préc.*].
 καππάριον, *ου (τὸ) dim. du suiv.*
 κάππαρις, *εως (ἡ) caprier, d'ou capre.*
 καπ-πεδίον *ou* *mieux* κάπ-πεδίον, *v. κάπ.*
 κάππεσον (3 *duel* καππεσέντην) *ao. 2 poét. de καταπίτω.*
 κἀπράυνει, *crase poét. p.* καὶ ἐπράυνει.
 καπράω-ῶ, être en rut [κάπρος].
 κάπριος, *ος, ου : 1 de la race du sanglier : σὺς κάπριος, ou subst. ὁ κάπριος, sanglier || 2 de la forme d'un sanglier : πρόφραι, HBT. proues en forme de hure* [κάπρος].
 κάπρομηθήτων, *crase poét. p.* καὶ ἀπρομηθήτων.
 κάπρος, *ου (ὁ) sanglier* [*cf. lat. aper*].
 κάπροσῆγορον, *crase poét. p.* καὶ ἀπροσῆγορον.
 κάπτω, ouvrir une grande bouche pour avaler, happer avidement, avaler gloutonnement [R. Καπ, prendre = *lat.* capio].
 καπυρός, *ά, ὄν,* cuit au soleil; *fig. en parl. du son, sec, au bruit clair et sec, d'ou sc-nore, éclatant* [R. Κα, brûler, *cf.* καίω].
 καπφάλαρα *ou* *mieux* κάπ-φάλαρα, *v. κάπ.*
 *κάπω (*seul. part. pf. ἐργ. κεκαφῶς*) expirant [R. Καπ de Κφαπ, *cf.* κανός].
 1 κάρ (τὸ) tête, *dans la loc. ἐπι: κάρ, IL. sur la tête, c. à d. en se précipitant* [*cf. κάρα, κάρη*].
 2 κάρ, cheveu, *seul. gén. καρός : τῶ δέ μιν ἐν καρός ἀΐση, IL. je fais cas de lui comme d'un cheveu* [R. Καρ, tondre, *cf.* κείρω].
 3 κάρ, *par apoc. et assimil. devant un r p. κατά dans* κάρ-ρα, IL. κάρ-ρόον, IL.
 Κάρ, *gén. Καρός (ὁ) Carien, habitant de la Carie; oi* Κάρες, les Cariens [*cf. Καρία*].
 κάρα (τὸ), *dat. κάρα (pour *κάραι, κάραι), acc. κάρα; plur. κάρα (pour *κάραι, *κάραιτα); d'un autre thème καρητ- viennent le gén. κάρητος et le dat. κάρητι; enfin d'un 3e thème καρητ-, viennent le nom. κάρηρ, le gén. κάρητος, le dat. κάρητι, le plur. nom.-acc. κάρητα : 1 tête; φίλον x. ESCHL. tête chérie, p. être chéri; Οἰδίου x. SOPH. tête d'Œdipe, p. Œdipe || 2 p. ext. visage, aspect* [*cf. le suiv., κάρη et κάρ 1*].
 κάρα (ἡ) *seul. acc. κάραν, c. le préc.*
 καρabo-πρόσωπος, *ος, ου,* à figure de homard, [κάραβος, homard, πρόσωπον].
 καρα-δοκέω-ῶ, tendre la tête pour observer ou pour écouter : *τι, écouter qqe ch. le cou tendu, observer ou épier attentivement qqe ch., attendre qqe ch. avec impatience; avec un relat. : x. τὴν μάχην τῇ πεσέεται, HBT. attendre anxieusement comment se décidera le combat; τὸν πόλεμον κῆ ἀποβήσεται, HBT. comment se décidera la guerre* [κάρα, δέχομαι].
 κάρανον, *дор. c. κάρηνον.*
 κάρανος, *ου (ὁ) chef souverain* [κάρα].
 καρανώ-ῶ, accomplir, effectuer, *propr. conduire jusqu'à son point culminant* [κάρανον].
 καρά-τομος, *ος, ου : 1 à qui l'on a coupé la tête || 2 détaché de la tête* [x. τέμνω].
 καρβάν, *άνος (ὁ, ἡ) c. κάρβανος.*